

דברי הכפר

גיליון מס. 2950 * ה חשוון תשפ"ז * 16 באוקטובר 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

קומדיית מצבים | בא בזרם

סיינפלד היא סדרת קומדיית מצבים אמריקאית שעד היום אני נהנה לצפות בה. היא זכתה בפרס האמי לסדרה הקומית הטובה ביותר. ושודרה מ-5 ביולי 1989 ועד ל-14 במאי 1998. התוכנית נוצרה על ידי לארי דייוויד וג'רי סיינפלד.

בהיותה אחת מהתוכניות הפופולריות ורבות ההשפעה של שנות ה-90 בארצות הברית, היא ממצה בתוכה את התרבות האירונית והאנוכית של העשור. ב-2002, פרסם מגזין הטלוויזיה הידוע TV Guide רשימה של 50 תוכניות הטלוויזיה של כל הזמנים, ודרג את "סיינפלד" במקום הראשון.

ג'רי סיינפלד משחק בסדרה את הדמות הראשית, אשר קרויה על שמו ומבוססת על חייו. בהתאם לכך, חלק גדול מהאירועים בסדרה מתרחשים בדירתו של ג'רי בחלק הצפון מערבי של מנהטן שבניו יורק.

כל הדמויות בסדרה הן גברים, ובואו נודה בכך שגם די טמבלים או אהבלים, פרט לג'וליה לואי-דרייפוס שהיא אישה מבריקה.

כשג'וליה קיבלה את פרס מארק טווין להומור ב-2018, סיינפלד עלה לבמה והסביר איך ג'וליה צורפה לסדרה:

"כשהתחלנו לעבוד על הסדרה שלי ב-1989, בפרק הראשון היו בעצם רק אני, ג'ורג' וקריימר. ג'ורג' היה פחות או יותר לארי דייוויד, וללארי היה שכן מצחיק בשם קריימר, אז הכנסנו גם אותו. ניסינו להפעיל כמה שפחות דמיון. כל מה שלארי ואני באמת רצינו היה ששני בחורים ידברו בצורה מטופשת על דברים מטופשים לחלוטין. לא רצינו סדרה על שום דבר. רצינו שהיא תהיה על טיפשות.

אז צילמנו את הפרק הראשון, ואני לא חושב שמישהו אהב אותו במיוחד. בסוף הרשת אמרה לנו: 'טוב, אתם יכולים לעשות עוד כמה פרקים, אבל אתם צריכים דמות נשית אמיתית. כרגע יש לכם רק שלושה בחורים מטומטמים'.

עכשיו, כשמנהלי רשת טלוויזיה אומרים 'יש לנו רעיון שישפר את הסדרה שלכם', זה תמיד, ללא יוצא מן הכלל, הרעיון הגרוע ביותר ששמעתם בחיכם.

אבל הפעם חשבנו: רגע, זה דווקא רעיון לא רע. יש לנו שלושה בחורים מטומטמים. נוסיף אישה חכמה. זה מצחיק.

וכך, האישה שיושבת כאן הערב, ג'וליה לואי-דרייפוס, שבנתה מאז את אחת הקריירות המבריקות בתולדות הבידור, היא בעצם תוצאה של 'הערה של הרשת'. אחר כך פיתחנו קצת את הדמות שלה. החלטנו שהדמות שלה תהיה מישהי שג'רי יצא איתה בעבר. הזוגיות לא הצליחה, אבל הם נהנו כל כך לבלות יחד שהחליטו להישאר חברים. רעיון אבסורדי לחלוטין. דבר כזה לא יכול לקרות בחיים האמיתיים. אבל זו קומדיית מצבים, אז שיהיה.

ועכשיו, מגוחך ככל שכל זה נשמע, עדיין נדרשתי בתור שחקן לשחק את המצב הזה: שהיא ואני היינו זוג, נפרדנו, אבל היה היבט אחר במערכת היחסים שלנו שאיפשר לה להימשך בלי המרכיב הרומנטי. יש בזה כמה רבדים ומורכבות, ובכנות, זה היה הרבה, הרבה מעבר ליכולת המשחק שיש לי.

אז איך עשיתי את זה? כי ברור שעשיתי את זה, ואני חושב שאפשר להגיד שהסדרה הצליחה לא רע בכלל. פשוט מאוד, מאוד אהבתי את ג'וליה. לא יכולתי לשבוע ממנה. תשע שנים לא שיחקתי. לא יכולתי! היא הייתה בעיני מצחיקה, מקסימה, יפה וחכמה. בכל שנייה שביליתי איתה, על הסט ומחוצה לו, לא היה צורך במשחק. רק לקרוא את השורות בתסריט. 180 פרקים, שידורים חוזרים, DVD, סטרימינג. קלי קלות.

ואחרי שהסדרה הסתיימה, והתחלתי לראות אותה בסדרות אחרות מנהלת מערכות יחסים עם דמויות אחרות, אני לא יכול להגיד שהיה לי קל להתמודד עם זה. סבלתי לא מעט מכאב מדומה בגלל מערכת היחסים המדומה שלנו. אבל עמוק בפנים ידעתי שזה מה שהיא צריכה לעשות כדי לקבל יום אחד את פרס מארק טוויין. אז קיבלתי את זה, ואני כל-כך שמח בשבילה.

מזל טוב, ג'ולס. אוהב אותך."

השבעה באוקטובר

לפני שבוע התקיימו אירועי השבעה באוקטובר בכל רחבי הארץ. את השיר הזה כתבתי לאחר השבת השחורה והוא התפרסם בספר שירי השביעי "צערם של מינים נכחדים".

יושב בבית על כורסה

יושב בבית על כרסה
צופה בסרט טבע מרחיק
עדות בערוץ 8.
פתאם המחשבות שלי נמלטות
ממני כמו גורים קטנים של צער
אל חצר בארי השרופה והמשפלת.
והראש הזה שכבר נמצא במקום אחר
בין דבי קטב לקרחונים מכחילים
נגרר כסוס מלחמה סורר אל גיא ההרעה.
אל יותם ודניאל מבארי, ומעוז מנתיב העשרה,
שהוריהם נשחטו על מפתן ביתם כשמבטם
הדועך מצפה לעזרה שלא תגיע. כי כבר מאחר מדם.

מכאן מן הכרסה הנוחה, אני מכריח
את עצמי להעריץ אותם בשקט,
את עז רוחם ואיך שאספו את רסיסי
עצמם מהריסות חיהם שהתרסקו על ראשם,
ושבו להיות ככל האדם, ואין בהם אפלו
טפה של שנאה ממארת וצמאון לדם.

ורק הלב המטפש שלי דואב עכשו
כשהוא מבין, כמו באבחה חדה של חרב,
ששום דבר לא יהיה עוד כמו שהיה.
כי כל מה שהיה קדם, לפני שהתרחש
טבח עוטר התקוות הנשחטות,
כבר כשלעצמו לא היה בו משהו ששווה
את טפות הגעגוע שלשוא לאט עכשו כמו
שן אחרי שן מן הלב המדמם בלח נעקרות.

פינת הקריקטורה השבועית: אתה תיכנע בקלפי

• המדרחוב

אחרי הפסקה של כמה שנים חזר המדרחוב המסורתי לשכונה שלנו. איזו חגיגה של פעילויות, מזון ומשקה (כולל שקית צ'יפס אמיתי שהתמורה עבורו הייתה "תודה וחיוך" ואותה התמורה גם עבור HOT DOG). באמצע הדרך התייצבה להקת נגנים וזמרת והנעימה את זמננו בשירים יפים. שני בתי קפה פעלו בשכונה, באחד מהם נהנינו ממשקה פלוס נוסטלגיה של שקופיות וסרטונים מימי תרפ"ו. וכמובן הרבה שולחנות של יצירה, דוכנים למכירת ממתקים, צעצועים וסריגים.

בקיצור, ערב נהדר, יוזמת "צוות חיבורים קהילתיים", אשר פועל ומתכנן פעילויות להתחדשות הקהילה שלנו. יש בינינו כאלה, שכבר השתתפו בחוגי הבית, שאף הם מאורגנים על ידי צוות החיבורים.

בסך הכל אני שמחה מאד על הנכונות של אנשים ונשים בקהילה לשבת, לדון, לקבל החלטות משותפות ולפעול על מנת לבצע. אני בטוחה שתהיינה לפעילות הזאת תוצאות חשובות, שנראה בעתיד. תודה לכם המתנדבים.

• רותם הלפר

תודה לך רותם הלפר על שלוש שנים אינטנסיביות בהן היית לנו יו"ר צח"י (צוות חירום יישובי). היית לנו סלע ומשענת, התרעת על סכנות, והודעת לנו בעיקר מתי אפשר לצאת מהמקלט. ניהלת 24/7 את כל הפעילויות, שאני אפילו לא יודעת מה היו חצי מהן.

האם זה אומר שהגיעו ימי השלום? הלוואי.

האם מגיעה לך מנוחה? וודאי.

האם מגיע לך להתפנות לעיסוקים אחרים – וודאי.

לנו נשאר רק לקוות שיימצא לך מחליפה טובה כמורך, ולאחל לך הצלחה בהמשך דרכך.

• ליאת חן

גם ליאת חן, אשר ניהלה את תחום התרבות בקיבוץ בשנים האחרונות, הודיעה על פרישה מהתפקיד.

תודה לך ליאת על ארגון והפקה של כל כך הרבה אירועים לחברה, תודה על כל ההשקעה והמרץ.

• קהילה

פעמיים-שלוש בשבוע, אלישע וולפין, בשעה שהוא מטייל עם כלבת המשפחה, עוצר בדרך ומקליט לפייסבוק 2 דקות של תובנות מפרשת השבוע.

בשבוע שעבר, פרשת בראשית, הוא דיבר על "טוב" ועל "לא טוב". המילה "טוב" מלווה את כל מעשי הבריאה. על כל דבר שאלוהים ברא בדיבור, נאמר "וירא אלוהים כי טוב" פעם אחת אפילו פעמיים באותו היום ופעם אחת אפילו "וירא אלוהים כי טוב מאוד". אבל, בהמשך הפרשה אומר אלוהים "לא טוב" הלא-טוב מתחבר למילים "היות האדם לבדו". וכתרופה ללא טוב הזה, בורא אלוהים את האישה.

ואומר אלישע, שאכן לא טוב להיות לבדנו. הבדידות קשה לאדם. אבל לא לכל אחד יש בן או בת זוג. במקרה כזה מציע אלישע למצוא חבר, חברה או קבוצה של חברים וחברות, או קהילה.

שמעתי את דבריו של אלישע וחשבתי על הקהילה שלנו, על המפגש, על לב הקיבוץ, ועל כל ההזדמנויות שיש לנו לצאת מהבית, לצאת מהבדידות ולבלות שעה או יותר בחברה טובה.

• הטיול השנתי

במשך שנים רבות הייתי אחראית בצורה כזו או אחרת לתלמידים היוצאים לטיולים. אני מוכרחה לומר שלקראת כל טיול ובמהלכו, הייתי במתח. שמא יקרה משהו.

תמיד חשבתי

אני זוכרת כמה טיולים בהם התחננתי בפני ילדים (רובם, אגב, היו הרבה יותר זריזים, גמישים ואתלטיים ממני) שלא ירדו מהשביל!

כמנהלת בית הספר, הייתי עורכת הכנה קפדנית מאד לכל המלווים עם דגש על כל כללי הבטיחות בטיול.

בשנותי האחרונות בניהול, החלטנו להוציא את כל בית הספר לטיול השנתי באותו שבוע. ביום האחרון של הטיול, ישבתי ליד הטלפון וחיכיתי להודעות ממלווי הטיול, שהאוטובוס האחרון של השכבה הגיע ליעדו. כשהגיעה אלי הידיעה האחרונה, והבנתי שכולם שבו בשלום הביתה, אז - יחד עם אנחת הרווחה, הרגשתי שפתאום הכתפיים שלי מתרוממות, לאחר שהשתחררו מהמשא שרביץ עליהם.

באותם הימים, אני זוכרת, קרה אסון נורא בירדן ההררי, ממש מתחתינו. קבוצה של תלמידים בטיול שנתי ירדה בצל האקליפטוס, כאשר אחד מענפיו נשבר ונפל על תלמיד שנהרג במקום. הייתה זאת תאונה בלתי נמנעת, כנראה, אבל מיד חשבתי על הילד ההרוג, על חבריו, ובעיקר על הצוות האחראי לטיול. הם לא היו אשמים, הם לא היו אחראים, אבל לא הייתי רוצה להיות לרגע אחד במקומם.

אינני רוצה לחרוץ משפט בטרם אדע את העובדות, וייתכן שגם לא אדע אותן אף פעם. היום זה כבר לא תפקידי. אבל לאור מה שסיפרתי עד כאן, מובן הכעס הנורא שאני מרגישה על הפגיעה המיותרת והאיומה הזאת.

עד כאן לשבוע זה

שבת שלום

תמר וולפין

מזל טוב ושפע ברכות

בת נולדה לאמירי והראל מרומ
נכדה לאיילת ואבנר מרומ

אנו מאחלים לכל המשפחה המורחבת
שתצלו אותה

באשר, הנאה, נחת והרבה אהבה

פִּינֵת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יְהִי זְכוֹר בְּרוּךְ

איבן לוין ז"ל - (25/5/2013 - 8/12/1925)

אייבן, חבר הקיבוץ ומקבוצת המייסדים, נולד בגלזגו. במחלמת העולם השנייה עבד במפעל לייצור נשק, וגם במכרה.

אייבן הצטרף ל"הבונים" ועלה לארץ באניה "Mare Ligure".
בכפר הנשיא ניהל את המוסך במשך שנים רבות והיה גידוע
כ-"נהג המשאית", ואצל הילדים "הענק וגנו".
אדם רציני, פעיל ובהחלט השאיר חותמו בהיסטוריה שלנו.

<https://khbbm1.wixsite.com/2013-04>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

תודות אירוע מדרחוב

אנחנו צוות חיבורים קהילתיים מתרגש מההשתתפות הרחבה של קהילת כפר הנשיא באירוע המדרחוב. במיוחד מההיענות של המתנדבים הרבים שבלעדיהם זה לא היה קורם עור וגידים.

הצלחנו יחד לחדש מסורת מפוארת שכבר שנים רבות לא התקיימה. קודם כל רוצות להודות לרחלי פוקס ומעין פלמה שהיו שותפות מתחילת הדרך ותרמו מנסיון רב השנים כי בלעדיהן לא היינו מצליחות להרים את האירוע. תודה מיוחדת לאנשים הטובים בשכונת החרמון שהתגייסו, פתחו את ליבם, ביתם, מרפסותיהם, סייעו בחשמל, מים, ניקיון, סחיבה והראו את היופי של מלאכת ידם.

תודה למורדי הבלתי נלאה על ההובלות, על הגרלנדות, על הכנת הצ'יפס, הניקיון ועוד..

תודה לאפרים מעין על העזרה בתאורה.

תודה לג'איה ומרים מעין שהגיע וסייעו בכל דבר מכל הלב.

תודה לאפרת וצח על ההרכבה והפירוק.

תודה לילדי בר מצווה על עמדת הסוכר והפופקורן

תודה לאשר איילון ומיכל קולדוני על הכנה והגשת האוכל.

תודה ליובל עזריה על ההגברה המקצועית.

תודה לדניאלה תל-צור על ארגון נגני הכפר.

תודה לנגני הכפר גיא וגנר, דניאלה פוטרמן, דור בר אב, שמרית שולץ, עדי פלאות, עידן פלאות, אור, מיקי שהנעימו בנגינותיהם.

תודה לנטע בז'רנו על הקריאה בקלפים

תודה לדודיק פוקס על האוכל ומשחקי הקופסא.

תודה לקרני ואימרי על פינת הניחושים

תודה לטל וויאט על פינת היצירה

תודה לגיא שהביא והחזיר את עגלת השולחנות והכסאות

תודה ליבין בן רשף ונעמי בן אמוץ על ציורי מדרכות

תודה לדניאל וויאט על הרסלינג במקלט

תודה לכל מי שפתח דוכן ותרם לאווירה

תודה לשימרית שולץ על פסל חי

תודה לרחל גינת על האלבומים בפינת הנוסטלגיה.

תודה לרינה כרם ודני לופוב על העזרה בבית התה.

תודה לתמר, ירדן וגל על האיפור ועיצוב התסרוקת

תודה לוועדת תרבות שסייעה ככל יכולתה

תודה למיכל זנדני על התמיכה והעידוד

ותודה לכל אלה ששכחנו להזכיר כי הייתם טובים ורבים

מתכון למרק קינואה

יש לכם הזדמנות נהדרת להפוך את הקינואה הבריא לחלק מחגיגה אסייתית חמימה ומשביעה, שתעניק לטועמים מנה עשירה של חומצות אמינו חיוניות, וגם תשאיר להם טעם נפלא בפה שיגרום להם להשתוקק לעוד מנה.

רכיבים למרק קינואה:

קינואה - 2 כוסות

מים - 2 כוסות

ציר ירקות - 2 כוסות (מתכון לציר ירקות)

שמן שומשום - 2 כפות

שיני שום - 2 (טחונות)

ציר ירקות - 4 כוסות

מים - 2 כוסות

רוטב סויה - 2 כפות

פטריית שיטאקי - 450 גר'

תרד - 1 כוס

כרוב סיני - 2 (בוק צ'וי)

אופן הכנת המרק קינואה:

- שטפו את הקינואה היטב, ולבסוף ייבשו אותה.
- הניחו סיר גדול על להבה בינונית-גבוהה, הכניסו קינואה, 2 כוסות מים ו- 2 כוסות ציר ירקות, והביאו את הסיר לרתיחה.
- לאחר מכן הנמיכו את הלהבה והמשיכו לבשל עד שהקינואה תספוג את כל הנוזלים, והניחו בצד.
- הניחו סיר גדול על להבה בינונית, הוסיפו שמן שומשום ושום, טגנו אותם במשך 1-2 דקות, ושימו לב שהשום לא נשרף. כעת, הוסיפו בהדרגה מים, ציר ירקות, רוטב סויה ופטריית, והביאו את הסיר לרתיחה.
- לאחר מכן, הנמיכו את הלהבה, והמשיכו לבשל על סף רתיחה, כ-8-10 דקות לערך, או עד שהפטריית יתרככו.
- הוסיפו 2 כרוב סיני, ובשלו במשך 2-3 דקות או עד שיתרככו.
- הסירו את הסיר מהאש, והוסיפו תרד. צקו את המרק לקערות, והגישו.

ציר ירקות

מה צריכים?

- 2 גזרים גדולים, חתוכים לקוביות גדולות
- 2 גבעולי סלרי, כולל העלים, קצוצים לחתיכות באורך של כסנטימטר
- 1 בצל גדול, חתוך לקוביות
- 1 כף שמן זית
- 1 צרור בצל ירוק, קצוץ לחתיכות באורך של כסנטימטר
- 8 שיני שום, פרוסות
- 8 גבעולי פטרוזיליה טרייה
- 6 גבעולי תימין טרי
- 2 עלי דפנה גדולים
- 1 כפית מלח
- 2 ליטר מים

איך מכינים ציר ירקות?

1. חממו את השמן בסיר. הוסיפו גזר, סלרי, בצל, בצל ירוק, שום, פטרוזיליה, תימין ועלי דפנה. טגנו במשך 5-10 דקות עד שהירקות יתרככו ויתחילו להשחים. הקפידו לערבב לעיתים תכופות.
2. הוסיפו מלח ומים והביאו לרתיחה. הנמיכו את הלהבה ובשלו ללא מכסה במשך כחצי שעה.
3. סננו את הירקות מהציר הנוזלי. אפשר לשמור את הציר עד חמישה ימים במקרר או כשלושה חודשים במקפיא.

יום
הולדת
שמח

סיפור לשבת

ארוחת ערב למשפחה

היום החלטתי להכין סלט פשוט למשפחה, בלי להתאמץ יותר מדי. סלט עוף נשמע לי רעיון טוב, כי נשאר לי קצת עוף מבושל במקרר מארוחה של תחילת השבוע. זה יהיה מושלם לסלט העוף.

המתכון דרש חתיכות אננס, אז פתחתי קופסת שימורים והשתמשתי בפרי. נשארה לי כוס שלמה של מיץ אננס. לשתות את זה? לא היה לי חשק. לשפוך את זה? איזה בזבז.

ואז נזכרתי במתכון לעוגה שדרש מיץ אננס. מושלם! אז אפיתי את העוגה. במתכון נעשה שימוש רק בחלמונים, מה שהשאיר אותי תקועה עם קערה מלאה בחלבונים. טוב, לא יכולתי פשוט לזרוק אותם, נכון? יכולתי לשים במקרר, אבל בואו נהיה כנים - הם בטח יגיעו אחר כך לפח בכל מקרה. אז אם כבר לזרוק, עדיף עכשיו בלי שיתפסו מקום במקרר. ואז פתאום נחתה עליי השראה: אני אעשה נשיקות מרנג! קל, מהיר, טעים.

המתכון דרש גרידת לימון. גירדתי את הקליפה מלימון אחד, ולפתע נשאר בידי לימון עצוב וקירח. אם אשאיר אותו עד שבת, הוא יתייבש. אז מה עכשיו?

היי, בא לי רעיון! אני יכולה להכין רוטב לימון לסלטים שיהיה בבקבוק קטן במקרר. למתכון הרוטב השתמשתי בחצי בצל. עכשיו היה לי חצי שניבט אליי מקרש החיתוך כאילו הוא מצפה שיהיה לו עתיד. מה אני עושה עם זה עכשיו?

נו, רוטב ספגטי תמיד יכול להיות מועיל! מצאתי במזווה פחית של עגבניות מקולפות. הייתי צריכה רק חצי ממנה. אבל אז לא יכולתי פשוט לתת לחצי השני להתקלקל. אז באופן טבעי, החלטתי להכין סיר גדול של מרק. לרוע המזל, לא היו לי תפוחי אדמה, איך אפשר מרק ירקות בלי תפוחי אדמה? אז הלכתי לסופר.

חזרתי הביתה עם תפוחי אדמה, גבינה, שמנת חמוצה, משחת שיניים, שישיית גרביים שהייתה במבצע, זוג נעלי בית שלא ממש הייתי צריכה, אבל לא יכולתי לוותר על מבצע כזה. קניתי גם שלושה סבונים, מגבות נייר ואריזה ענקית של קפה כי זו הייתה "עסקה טובה מדי מכדי לפספס".

אם כבר יצאתי מהבית, אז עצרתי בכספומט, שלחתי חבילה בדואר, קניתי תרופת מרשם בבית המרקחת ובמאפייה לחמניות טריות לסנדוויצ'ים של הילדים מחר בבוקר. עד שהגעתי הביתה, בקושי הצלחתי להכניס פנימה את הכול, הייתי סחוטת.. הכנתי את המרק.

בשלב הזה, כבר לא היה לי אכפת אם נשאר משהו שלא השתמשתי בו. קרסתי לתוך הכיסא האהוב עליי. הגב כאב לי. הרגליים כאבו לי. לא יכולתי להרגיש את הידיים שלי. וכשישבתי שם, מותשת לחלוטין, הייתה לי בראש רק מחשבה אחת: הייתי צריכה פשוט לשתות את מיץ האננס.

עיבוד מאנגלית לעברית – חמדה גלעד ©

